

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 205/22
21.4.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Савића, председника већа и судија Здравке Ђурђевић и Маје Илић, чланова већа, са судијским помоћником Снежаном Миленковић као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА и других, због кривичног неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ и др., одлучујући о жалби браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Лазовића, жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Д. Лазовића, жалби окривљеног ББ, жалби браниоца окривљеног ВВ, адвоката Филипа Лазића, жалби браниоца окривљене ГГ и жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду 17 К.бр.368/20 од 17.12.2021. године, након седнице већа одржане у смислу одредбе члана 447 ЗКП дана 29. марта 2022. године, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Д. Лазовића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Лазовића, а у одсуству уредно обавештених заменика Апелационог јавног тужиоца, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Филипа Лазића и браниоца окривљене ГГ, адвоката Текић Светлане, а у седници поводом већања и гласања одржаној дана 21. априла 2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду 17 К.368/20 од 17.12.2021. године само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду окривљене АА и ББ, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 КЗ, за које су првостепеном пресудом оглашени кривим, применом члана 4, 5, 42, 43, 45, 54 и 55а КЗ **ОСУЂУЈЕ**, и то окривљеног АА на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, а окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 10 (десет) месеци, у које им се урачунава време проведено у притвору почев од 25.05.2020. године, док се жалбе окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката Марка Лазовића, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Д. Лазовића, жалба браниоца окривљеног ВВ, адвоката Филипа Лазића и жалба браниоца окривљене ГГ, адвоката Светлане Текић

ОДБИЈАЈУ као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 17 К.бр.368/20 од 17.12.2021. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ, а окривљени ДД, ГГ и ВВ оглашени суд кривим да су извршили по једно кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ. Суд је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од четири године, а окривљеног ББ на казну затвора у трајању од три године и осам месеци, у које му се урачунава време проведено у притвору од 25.05.2020. године, када су лишени слободе, па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања изречене казне, окривљени ДД осуђен је на казну затвора у трајању од шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у задржавању од 25.05.2020. године до 27.05.2020. године, окривљена ГГ осуђена је на казну затвора у трајању од четири месеца, у коју јој се урачунава време проведено у задржавању од 25.05.2020. године до 27.05.2020. године, а окривљени ВВ осуђен је на новчану казну у износу од 80.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде, што уколико не учини, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу члана 87, у вези са чланом 246 став 8 и 246а став 5 КЗ, према окривљенима је изречена мера безбедности одузимања предмета и то тако што ће се од окривљеног АА одузети укупно 25,53 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом, 24,72 грама опојне дроге амфетамин и 28,18 грама смеше кофеина и парацетамола, од окривљеног ДД укупно 0,39 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом, од окривљене ГГ укупно 0,51 грам опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом и од окривљеног ВВ укупно 0,75 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом.

На основу члана 91 КЗ од окривљеног АА одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом и то новац у износу од 11.850,00 динара.

Окривљени су ослобођени дужности плаћања трошкова кривичног поступка, који падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Марко Лазовић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, оцене доказа од стране суда и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи, тако што ће се окривљени ББ ослободити од оптужбе или да се иста укине и предмет врати

првостепеном суду на поновно суђење, а истовремено одреди да се окривљени одмах пусти на слободу или да изрекне казну затвора окривљеном од највише три године. У жалби је предложио одржавање претреса пред другостепеним судом и затражио да он и окривљени буду обавештени о одржавању седнице већа ради присуства;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Д. Лазовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и неопотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији и одлуке о одузимању имовинске користи, са предлогом да се жалба усвоји и побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се преиначи тако што ће суд окривљеног АА огласити кривим због извршења кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ и за исто му изрећи казну у складу са законом или му изрећи казну затвора у краћем трајању уз одузимање имовинске користи прибављене делом и то новца у износу од 5.000,00 динара. У жалби је ставио предлог да он и његов браћеник буду обавештени о седници већа;

-окривљени ББ, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се предмет врати на поновно суђење, а да се он пусти да се брани са слободе или да му се казна умањи испод минимума;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Филип Лазовић, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљени осуди на условну осуду са законом утврђеним роком проверавања и са предлогом да он и његов браћеник буду позвани на седницу већа;

-бранилац окривљене ГГ, адвокат Текић Светлана, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине и упути првостепеном суду на поновно суђење или да се окривљеној изрекне блажа санкција. У жалби је ставила предлог да буде обавештена о седници већа и

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због неправилне одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљене АА и ББ у вези са повредом кривичног закона, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљенима АА и ББ изрекну казне затвора у дужем временском трајању, а чија висина ће бити утврђена на основу правилне примене одредбе члана 55а КЗ.

На жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одговор је поднео:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Д. Лазовић, са предлогом да се жалба одбије као неоснована и

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Марко Лазовић, са предлогом да се жалба тужиоца одбије као неоснована.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.225/22 од 04.03.2022. године, предложио је да се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду усвоји и побијана пресуда преиначи, тако што ће се окривљенима АА и ББ изрећи казне затвора у дужем временском трајању, а жалбе бранилаца окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ и жалба окривљеног ББ одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду одржао је јавну седницу већа сходно одредби члана 447 став 2 ЗКП дана 29.03.2022. године, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Д. Лазовића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Лазовића, а у одсуству уредно обавештених заменика Апелационог јавног тужиоца, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Филипа Лазића и браниоца окривљене ГГ, адвоката Текић Светлане.

Након одржане седнице већа, разматрања списка предмета и првостепене пресуде, које је суд испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, те након оцене жалбених навода и предлога, навода и предлога садржаних у одговорима на жалбу, а имајући у виду писмено изјашњење Апелационог јавног тужиоца, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Д. Лазовић у својој жалби је навео да је претресање просторије – пољског тоалета извршено без законског основа, да из фотографија из фотодокументације на којима је приказан спољни и унутрашњи изглед пољског тоалета у коме је пронађена опојна дрога, произлази да овај пољски тоалет представља просторију у смислу одредаба ЗКП-а, а не отворен простор како су полицијски службеници погрешно означили и третирали у записнику о прегледу истог од 25.5.2020.године, да његов брањеник није дао сагласност да уђу у исти и изврше претрес, те да стога представља незаконит доказ, што се одржава и на део физичко-хемијског вештачења НЦКФ број 234-6-2186/20 од 26.5.2019. године који се односи на вештачење предмета који су пронађени у пољском тоалету.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, побијана пресуда није заснована на незаконитом доказу, с обзиром да је првостепени суд дао јасне и довољне разлоге за своју оцену да се у конкретном случају ради о напуштеној ствари на терену за који се не може утврдити ко је власник ни катастарске парцеле, нити самог објекта, да је стога преглед пољског тоалета у свему спроведен у складу са законом, те се и по оцени овог суда ради о законитом доказу прибављеном на законити начин, у складу са овлашћењима полиције у предистражном поступку из члана 286 ЗКП. Притом из фотографија број 23, 24, 25 и 26 фотодокументације, на које се бранилац у жалби позива, управо потврђују исказ сведока ТЂ да се пољски тоалет налази изван дворишта окривљеног и да је стар и запуштен, да се није се користио и да је био пун лишћа и неких старих набацаних ствари, што такође говори у прилог закључку првостепеног суда да је преглед истог био законит, тако да се неосновано у жалби истиче да се ради о просторији коју је било неопходно претресати у смислу одредаба 152 до 160 ЗКП за који је била потребна сагласност окривљеног АА или наредба о претресању.

Насупрот наводима у жалби бранилаца окривљеног ББ и АА, изрека побијане пресуде је разумљива и јасна, садржи јасан и потпун опис радњи извршења из којих произилазе сва законска обележја кривичног дела у питању, а у образложењу исте о свим одлучним чињеницама дати су довољни и правилни разлози, који не садрже било какве противречности, нити пак постоји знатна противречност између оног што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника. Браниоци у жалби истичу да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, с обзиром да су, по њиховом мишљењу, разлози пресуде противречни изреци, као и да су дати разлози нејасни и у знатној мери противречни, међутим, ови жалбени наводи у суштини представљају побијање правилности утврђеног чињеничног стања и с тим у вези примене закона.

У том смислу, бранилац окривљеног АА истакао је да се из исказа окривљених ГГ и ВВ једино може са сигурношћу утврдити да је окривљени ББ критичног дана ушао у заједничко двориште које користи више стамбених објеката, да нико од наведених лица није рекао да је видео да су се окривљени ББ и окривљени АА срели у кући окривљеног АА и том приликом разменили дрогу за новац, како то неосновано првостепени суд закључује, као и да ниједан од изведених доказа не потврђује наводе окривљеног ДД из истраге да му је окривљени АА продао ПВЦ пакетић са хероином.

Окривљени ББ у својој жалби је навео да је суд погрешно прихватио исказ окривљених ГГ и ВВ, игноришући бројне нелогичности и контрадикторности у њиховим изјавама, да он никада није одговарао за кривична дела повезана са наркотицима, да последњих десетак година није извршио ниједно кривично дело, а његов бранилац је у жалби навео да је примопредаја новца пресудан фактор за одлуку суда да ли је ББ посредник у продаји опојних дрога или није, те да уколико ББ није узео новац од окривљених, а дао им је опојну дрогу, могао би евентуално да одговара за кривично дело из члана 247 КЗ, а такође је оспорио уверљивост исказа окривљених ГГ и ВВ

Ценећи изнете жалбене наводе, Апелациони суд је нашао да исти нису основани, с обзиром да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање и потом на странама 23-29 побијане пресуде дао врло детаљне и аргументоване разлоге због чега није прихватио одбране окривљених АА и ББ, које као правилне у свему прихвата и овај суд.

Наиме, првостепени суд је дао уверљиве и логичне разлоге за своју оцену да целокупна количина опојне дроге која је пронађена код окривљеног АА, није била намењена само за његову сопствену употребу, већ и за продају, посебно имајући у виду да је пронађена и 1 пвц кеса са смешом кофеина и парацетамола укупне масе 28,18 грама, која служи за увећање масе опојне дроге. Даље, правилно је првостепени суд оценио одбрану окривљеног ДД и дао јасне и уверљиве разлоге због чега прихвата његову одбрану дату у истражном поступку пред полицијом и јавним тужиоцем у којој је јасно и детаљно описао околности куповине опојне дроге од окривљеног АА, а не прихвата измењену одбрану са главног претреса да је код окривљеног АА отишао да би му однео тостер, а да је пронађену кесицу са опојном дрогом већ имао код себе, са

основом закључивши да је измењена одбрана неуверљива и дата ради пружања помоћи окривљеном АА, што супротним жалбеним наводима браниоца окривљеног АА није доведено у сумњу.

Такође, првостепени суд је правилно оценио да је одбрана окривљеног ББ непотврђена осталим доказима, неуверљива, нелогична и дата ради избегавања кривичне одговорности и у супротности са одбраном окривљене ГГ из истражног поступка и одбраном окривљеног ВВ, као и исказима сведока ЂЂ и ЕЕ. Наиме, окривљени ББ у својој одбрани, коју понавља у жалби, наводи да није тачно да је окривљенима дао дрогу и да није узимао никакав новац, да је у двориште у коме се налази кућа окривљеног АА ушао да би узео воду са чесме како би интравенски користили хероин. Међутим, окривљена ГГ, је у истражном поступку уверљиво и детаљно описала да је окривљеном ББ дала 2.000,00 динара, а он отишао у кућу у којој живи АА, односно како га је ББ звао "...", она га сачекала на улици испред куће, а након извесног времена ББ је изашао из куће и донео јој 2 кесице са око пола грама хероина, као и да је дао пакетић и ВВ и још једном лицу које не познаје, а који су му такође дали новац. Иако је окривљена на главном претресу изменила своју одбрану и навела да је намера била да и окривљени ББ након што им набави хероин, конзумира исти са њима и да су му зато дали новац, није уверљиво објаснила због чега је у истражном поступку дала другачију одбрану и притом била недоследна и контрадикторна у објашњавању наводних разлога за то (да ли је у полицији вршен притисак на њу и да ли је детаљно читала записник, као и да нема објашњења због чега је окривљени ББ изјавио да је отишао по воду, а не по хероин, како је она навела). Осим тога, правилно је првостепени суд одлучио да у потпуности прихвати одбрану окривљеног ВВ да је и он дао окривљеном ББ новац у износу од 2.000,00 динара за који новац је добио 2 ПВЦ пакетића са опојном дрогом хероин, па је правилно утврдио да је окривљени ББ критичног дана ушао у кућу окривљеног АА, истом дао новац који је претходно добио од купаца – окривљене ГГ и окривљеног ВВ, узео ПВЦ кесице са опојном дрогом хероин и потом их дао купцима.

Стога се по оцени Апелационог суда, жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, окривљеног ББ и његовог браниоца не доводи у сумњу правилност закључка првостепеног суда изнетог у побијаној пресуди да су окривљени АА и ББ извршили радње описане у изреци пресуде. До оваквог закључка првостепени суд је дошао на основу правилне и свеобухватне оцене свих изведених доказа, како појединачно, тако и у међусобној вези, сходно обавези прописаној одредбом члана 419 став 2 ЗКП, па је чињенично стање у првостепеном поступку потпуно и правилно утврђено, због чега су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе браниоца окривљеног АА, окривљеног ББ и његовог браниоца, којима у суштини износе сопствену оцену изведених доказа и указују да се у радњама ових окривљених не стичу битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ и с тим у вези оспорава и правилност примене кривичног закона, но другостепени суд налази да су исти без основа и без утицаја на другачију одлуку у овој кривичноправној ствари, јер је првостепени суд у довољној мери расветлио одлучне чињенице и у свему потпуно и правилно утврдио чињенично

стање, а за свој закључак дао довољно јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Према томе, чињенично стање у погледу свих битних елемената кривичног дела у питању правилно је и потпуно утврђено а кривични закон је правилно примењен тако што су противправне радње окривљених АА и ББ квалификоване као радње извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 264 став 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ, о чему је првостепени суд у пресуди дао јасне и довољне разлоге које и овај суд у свему прихвата и на њих упућује.

Жалбом јавног тужиоца добија се првостепена пресуда због повреде кривичног закона начињене приликом доношења одлуке о кривичној санкцији тако што се указује да првостепени суд није применио члан 55а КЗ иако су за то у односу на окривљене АА и ББ били испуњени законом прописани услови. Жалбама браниоца окривљеног АА, окривљеног ББ и његовог браниоца, бранилаца окривљених ВВ и ГГ (која у жалби у уводу наводи све законске основе, међутим образлаже само жалбени основ – неправилна одлука о кривичној санкцији), указује се да су изречене казне престрого одмерене.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд је нашао да је првостепени суд правилно приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина адекватно одмерена. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио да се исти коректно држао пред судом, његове породичне прилике пошто живи у породичном домаћинству са оцем о коме се стара, а од отежавајућих околности ранију вишеструку осуђиваност и то због истоврсних кривичних дела, у односу на окривљеног ББ од олакшавајућих околности његово коректно држање пред судом, а од отежавајућих околности ценио ранију осуђиваност, али не због истоврсних кривичних дела, на страни окривљеног ВВ као олакшавајуће његово потпуно признање, које је у конкретном случају у битном допринело бржем и ефикаснијем окончању поступка, коректно и искрено држање пред судом и исказано кајање, док отежавајуће околности није нашао, а на страни окривљене ГГ делимично признање дела, чиме је допринела бржем и ефикаснијем окончању поступка, да је мајка троје деце, од којих је двоје малолетно, а од отежавајућих да је раније осуђивана, али не због истоврсних дела.

Потом је околностима на страни окривљене ГГ и ВВ дао адекватан значај и правилно им одмерио казне, нашавши да ће се према окривљеној ГГ казном затвора у трајању од од четири месеца, у коју јој се урачунава време проведено у задржавању од 25.05.2020. године до 27.05.2020. године, а према окривљеном ВВ новчаном казном у износу од 80.000,00 динара у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, због чега се супротни жалбени наводи бранилаца ових окривљених, којима се предлаже изрицање блаже казне, односно кривичне санкције оцењују као неосновани. По оцени овог суда, изрицање условне осуде окривљеном ВВ, као што предлаже његов бранилац, довело би до несклада између тежине и друштвене опасности учињеног кривичног

дела, а изрицање блаже кривичне санкције окривљеној ГГ до потцењивања њене раније осуђиваности.

Међутим, основано се жалбом јавног тужиоца указује да је одлуком о кривичној санкцији у односу на окривљене АА и ББ повређен закон у смислу члана 439 став 1 тачка 3 КЗ и да је погрешно првостепени суд оценио да нису испуњени услови да се према њима примени члан 55а КЗ, односно погрешно закључио да је од дана отпуштања учиниоца са издржавања казне до извршења новог дела протекло више од пет година. Наиме, сам првостепени суд у пресуди наводи да је из извештаја Одељења за извршење кривичних санкција Трећег основног суда у Београду, утврђено да је окривљени АА последњу затворску казну издржао је дана 2.8.2016.године, а из извештаја Одељења за извршење кривичних санкција Основног суда у Старој Пазови да је окривљени ББ последњу затворску казну издржао дана 21.3.2016.године, те имајући у виду да је кривично дело извршено 25.5.2020. године, очигледно је да од дана отпуштања како окривљеног АА, тако и окривљеног ББ са издржавања казне до извршења новог дела није протекло пет година.

Имајући наведено у виду, Апелациони суд у Београду је усвојио жалбу јавног тужиоца и имајући у виду све олакшавајуће и отежавајуће околности на страни ових окривљених, посебно да је окривљени АА до сада једанаест пута осуђиван, од тога два пута због истог и истоврсног кривичног дела, а да је окривљени ББ до сада три пута осуђиван, применом члана 55а КЗ овим окривљенима изрекао казне изнад половине распона прописане казне за предметно кривично дело, те окривљеног АА осудио на казну затвора од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, а окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 10 (десет) месеци, у које им се урачунава време које су до сада провели у притвору.

Другостепени суд налази да су у конкретном случају овако одмерене казне затвора сразмерне друштвеној опасности извршеног кривичног дела и личностима окривљених као учинилаца дела и нужне за остваривање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а нарочито постизања опште и специјалне превенције и изражавања друштвене осуде за кривично дело, јачања морала и учвршћивања обавезе поштовања закона.

Имајући у виду да је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, да је од њега одузет новац у износу од 11.850,00 динара који је код њега пронађен и уз потврду коју је без примедби потписао одузет, по оцени овог суда првостепена одлука правилна је и у делу одлуке о одузимању имовинске користи од окривљеног АА, насупротив жалбеним наводима његовог браниоца.

На основу свега напред наведеног, применом члана 459 и 457 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

**Записничар,
Снежана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија
Зоран Савић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић